

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 26. sierpnia 1913.

Treść: (№ 168 i 169.) 168. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień o poborach emerytalnych poczmistrzów za dekretem oraz zmiany § 27. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903. — 169. Obwieszczenie w sprawie wypowiedzenia zawartego z Brazylią traktatu co do wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

168.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 4. sierpnia 1913,

dotyczące zmiany niektórych postanowień o poborach emerytalnych poczmistrzów za dekretem oraz zmiany § 27. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 3. sierpnia 1913 rozporządza się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu, zmieniając częściowo § 9., tudzież zmieniając § 27. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, artykuł XVIII. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 109 i uzupełniając § 6. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 6. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 234, co następuje:

Artykuł I.

§ 1.

Ustanowionym za dekretem poczmistrzom i poczmistrzyniom należą się pobory emerytalne, wynoszące po odbyciu dziesięciu lat policzalnej służby 40 procent, a za każdy dalszy rok służby, w razie odbycia go w charakterze oficjanta pocztowego lub oficjantki pocztowej, 2 procent, zaś

w razie odbycia go w charakterze poczmistrza lub poczmistrzyni, 2·4 procent podstawy emerytury. Wymiar poborów emerytalnych w ten sposób obliczonych, nie może jednakowoż przekraczać podstawy emerytury.

§ 2.

Jeżeli przy obliczaniu wymiaru bieżących poborów emerytalnych wchodzi w rachubę po myśli rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 109, zarówno czas służby, policzalny w pełnej wartości, jak i czas służby nie policzalny w pełnej wartości, wówczas należy przy ustalaniu stopy pensyjnej, przypadającej za czas służby nie policzalnej w pełnej wartości, zastosować postanowienia artykułu XVIII., punkt 1. i artykułu XIX. wspomnianego rozporządzenia, natomiast co do czasu służby, policzalnego w pełnej wartości, należy stopę emerytalną ustalić według postanowień powyższego § 1. za każdy rok w ten sposób, że jeśli chodzi o pierwszych dziesięć lat służby, licząc od początku ogólnego czasu służby, należy policzyć z podstawy emerytury 4 procent, zresztą 2·4, względnie 2 procent za każdy rok.

Sumę obliczonej stosunkowo stopy pensyjnej i obliczonej stosunkowo stopy emerytalnej należy wyznaczyć tytułem rocznych poborów emerytalnych, z tem jednakowoż ograniczeniem, że suma ta nie może być żadną miarą wyższa jak pobory emerytalne, przypadające przy zastosowaniu postanowień powyższego § 1.

§ 3.

Jeżeli przy obliczaniu poborów emerytalnych według § 2. chodzi o funkcjonariusza, mającego więcej jak 35 lat ogólnej służby, wówczas należy wziąć za podstawę tego obliczenia ostatnich 35 lat służby, poprzedzających dzień zwolnienia od czynnej służby, z tem jednak ograniczeniem, że tytułem rocznej emerytury należy oznaczyć co najmniej stopę pensyjną, przypadającą za cały czas służby nie policzalnej w pełnej wartości.

§ 4.

Poczmistrze i poczmistrzynie mają płacić w przyszłości na cele pensyjne obok datków, przypadających według § 6. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 6. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 234, nadto datek pensyjny w wysokości 0.5 procent każdorazowej podstawy emerytury.

Artykuł II.

§ 27. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108. otrzyma następujące brzmienie:

„Jeżeli pobory zaopatrzenia funkcjonaryuszy oznaczonych w § 1. kategorii są wyższe niż pobory zaopatrzenia, należące się z jakiego innego tytułu ze skarbu państwa, lub z funduszu przez państwo wyposażanego lub zawiadywanego, wówczas należy się tylko różnica tytułem dodatku na rachunek emerytur ogólnych.

Jeżeli pobory zaopatrzenia, wymierzone według rozporządzenia, są niższe jak inne pobory zaopa-

trzenia, oznaczone w poprzednim ustępie, albowież w tej samej wysokości, wówczas odpada asygnata tychże poborów. W tym wypadku należy zwrócić datki roczne, płacone na cele pensyjne według § 24., jak również datki nadzwyczajne, uiszczone celem policzenia czasu służby, który sam przez się nie jest policzalny“.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. września 1913.

Schuster wlr.

169.

Obwieszczenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. sierpnia 1913

w sprawie wypowiedzenia zawartego z Brazylią traktatu co do wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

Rząd Stanów zjednoczonych brazylijskich wypowiedział w dniu 3. kwietnia 1913 traktat z dnia 21. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1884, zawarty między Monarchią austriacko-węgierską i Brazylią co do wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

Moc obowiązująca traktatu kończy się według postanowienia artykułu XVI. w dniu 2. kwietnia 1914.

Hochenburger wlr